

Disputatio juridica de emphyteusi

<https://hdl.handle.net/1874/341616>

DISPUTATIO JURIDICA
DE
EMPHYTEUSI.

QVAM

Favente Deo Opt. Max.

SUB PRÆSIDIO

CLARISSIMI VIRI,

D. HENRICI MOREELSE, In Illustri Aca-
demia Ultrajectina Juris Antecessoris.

Publice defendere studet,

JACOBUS vanden HELM, Ultrajectinus.

Ad diem 7. Aprilis, hora secunda pomeridiana.

ULTRAIECTI,

Ex Officina JOANNIS à WAESBERGE,

Anno c1c1c LII

Magnificis, Ampliss. Graviss. Consul-
sultissimisque Viris,

D. D. PETRO van LEEUWEN, J. U. D.
hujus Reipubl. Ultraject. Consuli, Cognato ve-
nerando.

D. D. THEODORO de LEEUW, Curiaë
Provincialis Ultraject. quondam Senatori, ac nunc
hujus Urbis Senatori & Scabino, Cognato colen-
do.

D. D. GEORGIO van NYEVELT, J. U. D.
& Advocato, Cognato reverendo.

D. D. HENRICO MOREELSE, J. U. D.
Curiaë Provincialis Ultraject. Senatori, & ibidem
in Illustri Academ. Jurid. facultatis Antecessori, Præ-
ceptorum ac Præsidi honorando.

D. D. GEORGIO LAMSWEERDE,
J. U. D. & Advocato, Amico integerrimo.

In signum observantiæ hoc Exercitium
Juridicum

Dedico & Offero

JACOBUS vanden HELM,

Auth. & Resp.

DISPUTATIO JURIDICA

D E

EMPHYTEUSI.

T H E S I S I.

Emphyteusis est contractus consensu constans, quo dominus usum, & fructum, & quasi dominium prædii sui concedit, alteri in perpetuum, vel ad certum tempus sub onere culturæ & vectigalis annui, §. adeo *Inst. de loc. & cond. l. i. ff. si ag. vect. vel Emph. pet. l. i. & seqq. Cod. de jur. Emph.*

II.

Consensu constare diximus neque scripturam desideramus, & juri gentium contractum hunc adscribimus *l. 2. ff. de O. & A. VVesemb. in par. ff. si ag. vect. pet. Giph. ad l. 2. C. de jur. Emphyt. Corass. 1. Miscell. c. 21.* per prædium autem non tantum fundum sed & ædes intelligimus *l. 15. §. si de vectigall. D. de damn. infect. auct. si quas ruin. C. de SS. Eccles. Nov. 120. cap. 1. & Cujac. in Nov. 7.*

III.

Contrahitur Emphyteusis vel simpliciter, vel certæ familiæ, vel certarum personarum gratia, si simpliciter, in quemvis hæredem transit, si certæ familiæ vel certarum personarum gratia, familiam vel personas non egreditur. Quid si concessa sit pro Emphyteuta & filiis, an appellatione filiorum nepotes comprehenduntur. *Aff. l. justa 201. l. liberor. 220. §. ult. ff. de V. S. etiam sceminae d. l. justa 201.*

l. 84 l. 116. ff. eod. l. 16. princ. ff. de testaria t. ut l. qui duos 62.
D. de leg. 3.

IV.

Transit in Emphyteutam plenissimum utendi fruendi jus
omnesque redditus & accessiones ad eum pertinent arg. l. 9. pr.
& s. sed si lapidicinas l. 13. §. inde quasitum ff. de V. usufr. & si in-
sula juxta fundum Emphyteuticum nata sit etiam hac Emphy-
teuta frui potest arg. l. 1. vers. si quidem tanta C. h. t.

V.

Pro fructu canonem annum præstare Emphyteuta do-
mino debet s. adea Inst. de loc. & cond. l. 1. C. h. t. & quoni-
am Emphyteusis iusta est ab Infitione debet fundum arando,
stercorando, poliendo, inferendo meliorem facere, hinc jam
quæritur, an faciem loci mutare possit, veluti ex sylva facere
novalia ex agro pascuo vineam & Et verius est posse arg. l. 13.
§. 5. D. de usufr.

VI.

Et cum secundum naturam sit quem sequuntur comoda
eum etiam sustinere incommoda l. 10. de R. I. l. un. §. 4. C.
de cad. toll. agnoscet Emphyteuta etiam onera quædam ut pu-
ta stipendium tributum solaria decimas & similia stata & an-
nua, imo etiam quæ temporis causa indicuntur. arg. l. 7. §. 2.
& 3. l. 52. ff. de V. usufr. l. 27. §. si quid cloacaru, l. quaro D. de
usu & usufr. l. 60.

VII.

Damnum omne particulare ad Emphyteutam pertinet,
si vero universam rei substantiam tollat, ad dominum l. 1. C.
h. t. Fach. l. 1. controu. 89.

VIII.

Hinc liquet ob sterilitatem non posse Emphyteutam impetrare remissionem mercedis *Tuld. ad h. t. Fach. 1. controuv. 89. Peref. ad Cod. h. t. nu. 12.* quamvis possit Colonus *l. 25. §. 6. ff. & l. 8. C. de loc. cond.* Imo etiam si magnum canonem domino solvat, si tamen ager Emphyteuticarius ab hoste fuerit occupatus, licet postea recuperetur, tamen medii temporis canonem domino solvere non tenetur, nisi etiam medii temporis fructus receperit, *Fach. l. 1. controuv. 90. Grot. 3. manud. 18. §. op. Erfrachts plicht. & Gail. 2. observ. 23. num. 23.*

IX.

Finitur Emphyteusis decurso tempore ad quod usque contracta est, hinc jam quæritur, an sicuti locatio, conductio finito tempore, ad quod usque contracta est renovata intelligitur, tacente utroque *l. item quæritur 13. §. qui impleto ff. loc. cond.* sic etiam Emphyteusis renovata intelligatur? quod non puto verum. *Fachin. 1. controuv. 84. Bachov. in Trentl. vol. 1. disp. 29. th. es. 10.*

X.

Finitur etiam extincta generatione, pro qua est concessa, quod adeo verum est, ut non teneatur dominus Emphyteusis ad se revolutam proximiori agnato concedere, sed cui velit, verum etiam sibi retinere potest, *arg. l. 14. C. de contrab. Empt. l. 21. C. mandat. Fach. 1. controuv. 100. Gail. lib. 2. observ. 148. nu. 3.*

XI.

Finitur præterea Emphyteusis, si jus suum amittat Emphyteuta, quod accidit, veluti si toto triennio canonem non

solverit, aut biennio si Emphyteusis Ecclesiastica sit *l. 2. C. h. t. Nov. 7. c. 3. Nov. 120. & 8.* & quidem ipso jure *d. l. 2. l. ult. verb. final. C. h. t.* nec expectata sententia Iudicis si appareat & in confesso sit esse Emphyteusin commissam. *Fach. I. controu. 93. Gasl. 2. observ. § 1. nu. 7.* propria tamen auctoritate non puto dominum expellere Emphyteutam posse, sed debet id facere juris remediis *l. 3. C. de pignor. l. 13. D. quod merus causa, l. ult. D. ad l. Juliam. de vi privat. l. si quis in tantam C. unde vr.*

XII.

Sed quid si pensionis partem toto triennio tantum solverit, non autem totam? non evitabit commissum *arg. l. 85. §. pen. D. de V. O.* Quid autem si unus ex pluribus hæredibus pro sua parte canonem non solvit? non committi totam æquius est *l. fraudati 8. §. 1. D. de publ. & vestigal. l. de pupillo §. §. si plur. D. de oper. nov. nunc l. ult. D. de Scto Sytan.*

XIII.

Quid autem si de solutione non fuerit Emphyteuta interpellatus? Nihilominus cadet jure suo *d. l. 2. C. h. t.* Neque post triennium oblatione moram purgare poterit *arg. l. 2. C. de Fund. patrimonial.*

XIV.

Si Emphyteuta cessaverit in solutione & dominus differat voluntatis suæ declarationem, fructus interim perceptos Emphyteutæ adjudicamus *arg. l. 2. C. h. t. l. 213. D. de V. S. l. 14. D. de Cond. & Demonstr.*

XV.

Si dominus pœnam stipulatus sit, si suo die pensionem non sol-

solvat Emphyteuta, an nihilominus expellere eum potest? potest, sed an utrumque potest & pœnam petere & Emphyteutam dejicere? non videtur *arg. l. 4. §. si in conventionem D. de re jud. l. Fundus 9. D. de ann. legat. l. rescript. 10. §. 1. D. de pact. l. pacto 15. & l. seq. D. de transact. l. pradia. 28. D. de act. emp.*

XVI.

Amittit etiam Emphyteuta jus suum, incio domini alienaverit, quacunque ex causa etiam facta fuerit alienatio. *l. 3. C. h. t.* Quid autem si sine consensu domini oppigneraverit? hoc videtur eum posse, *l. tutor. 16. §. ult. D. de pign. act. & l. lex vectigali, D. de pignor.* Servitus tamen ei ab Emphyteuta recte incio domino imponitur. *Thom. Maul. tractat. de Emphyte. tit. 7. nu. 15.*

XVII.

Si partem duntaxat alienaverit, an totam Emphyteuta amittit? Quamvis plerique contrarium sentiant, rectius tamen hoc statuere *Sande d. cap. 4. nu. 15. Giph. ad l. 2. C. h. t. pag. 363.*

XVIII.

Etiam si fundum deteriore faciat expelli potest. *Nov. 120. c. 8. ubi et si agatur de Emphyteusi Ecclesiastica non male DD. hoc producant ad alias Emphyteutes arg. l. 3. C. de locat. l. quæro 54. §. 1. D. eod. Gail. 2. obs. 67. n. 7.*

XIX.

Quantum ad meliorationes non videtur eas posse repetere,

re, quas ex natura contractus facere tenebatur, arg. l. 35. §. 1. l. 61. D. loc. cond. nec distinguimus, quantum ad hoc utrum Emphyteusis sine culpa, an culpa Emphyteute fit finita.

FINIS.

XVII

XVIII

XIX